

תת"ע (חדרה) 16385-08-23 - מדינת ישראל נ' אחמד מצארווה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 16385-08-23 מדינת ישראל נ' מצארווה
תיק חיצוני: 10251979703

לפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אחמד מצארווה

החלטה

- לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 24.01.24 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
- כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שברשותו פקע מיום 30.12.2017, תקופה העולה כדי 7 שנים. על המבקש הוטל עונש פסילת רישיון למשך 7 חודשים ובנוסף הופעלו עונשי פסילה מותנים במצטבר, כחוק. סה"כ נפסל המבקש למשך 13 חודשים בצירוף ענישה נלווית. רישיונו הופקד ביום 20.07.2024 בחלוף 5 חודשים מהמועד הקבוע להפקדה בגזר הדין.
- לטענת המבקש אמנם קיבל זימון לדיון במעמד ביצוע האכיפה ואולם הדיון אשר היה קבוע ליום 23.10.2023 בוטל עקב המלחמה ולא נשלח לידי זימון אחר.
- המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור מסירה כדין וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין.
- לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
- סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין

בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם ראשי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה **בהסכמת התובע**". בקשה זו הוגשה בחלוף מספר חודשים מעת מתן פסק הדין ובהעדר הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומט את הקרקע לביטול פסק הדין.

7. מן ההיבט המהותי: על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

8. מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט עולה כי המבקש זומן לדין באמצעות מסירה "לידי הנמען הרשום". אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם המוסר (סאמר נדאף), מועד המסירה 11.11.2023 בשעה 14:57 בבית הנמען וכיוצב' וראה לענין זה **עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22)**.

לא מצאתי בנימוקי הבקשה כל טענה המופנית לאישור זימון זה ואף לא כזו המצביעה על בירור מול רשות הדואר בקשר לזימון. ניתן היה בנקל ואף מחויב היה, לערוך בירור מול רשות הדואר לבדיקת תקינות המסירה השנויה לעמדת המבקש במחלוקת ודבר לא נעשה בענין זה, חרף סד הזמנים המאפשר עריכת בירור מול רשות הדואר בהינתן כי נתוני המסירה עודם שמורים ברשומותיה.

9. לענין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין. טענת חפות לכשעצמה אינה מבססת כידוע חשש מעיוות דין.

10. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - אכן פסילה בת 13 חודשים אינה קלה ואולם אין לו למבקש להלין אלא על עצמו; אדם הנוהג ללא רישיון נהיגה בתוקף במשך 7 שנים וזאת בעוד מרחפים מעל ראשו עונשי פסילה מותנים הנו למעשה בז לחוק ומהווה סיכון ממשי למשתמשי הדרך. מדובר בענישה המינימלית מחויבת המציאות שיש להשית עליו לבל

יעבור מסר של סלחנות כלפי עוברי החוק.

11. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. **עיכוב הביצוע - בטל.**
המועד לתשלום הקנס מוארך בזה עד יום 01.10.2024.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשפ"ד, 01 אוגוסט 2024,
בהעדר הצדדים.